

VII.

ТАТАРСКИЙ КЫРВАНЪ.

Грабители-тѣ, кои разорихъ и опустошихъ село-то Ташъ-Авлъ, бѣхъ Татари-тѣ; тѣ вѣрвѣхъ съ цѣлѣ кырванъ, кой състоѣше отъ десятина-пѣтънайсетъ коля: всяка кола носѣше покѣщни-ны-тѣ на едно цѣло домородство. Тыя покѣщнины бѣхъ повече-то отъ обирѣ, и другы тѣхны скѣ-саны дрипы и хатли. Крадени волове и биволе навпряганы по четыры, по шесть въ едиж кола, карахъ гы бѣрзо—бѣрзо да изминѣтъ на далечъ. Отъ странъ малко на раздалечъ отъ коля-та вѣр-вѣхъ мѣжѣ-то, нѣкои съ брадвы въ рѣкѣ, нѣкой съ раждивъ ножъ, или нищовъ затѣкнѣтъ на голъ куремъ. Близо до коля-та вѣрвѣхъ жены-тѣ имѣ, на-мѣтнаты съ дрыпавы черны облека, едны отъ другы погрозны и по-отвратителны. Множество безобразны дѣчурлига съ дивъ радость выкахъ и тичешкомъ ту испрѣваряхъ коля-тѣ, ту оставахъ назадъ. Двѣ въ срѣдѣ-тѣ коля бѣхъ покрыты съ черны укадены чѣргыла, подѣ кои отъ долу сѣдяхъ свито двѣ-тѣ откраднаты нещастны млады—Станка и булка-та; тѣ едвамъ ся бѣхъ посвѣстили, и съ шептене